

TU HÀNH LÀ CUỘC ĐẤU TRANH NỘI TÂM

--->★<---

Bởi vì qua cái Định vô lậu, chúng ta đã triển khai tri kiến giải thoát, thì hầu như là Thầy đã thấy được một số tuổi trẻ ở đây cũng có khả năng để sau này đào tạo thành những con người tu chứng, để nối tiếp ngọn đèn Phật pháp. Bây giờ Thầy cũng đã lớn tuổi rồi, nếu không mở lớp này đào tạo để cho có người tu chứng thì sẽ không còn có cơ hội nữa, cho nên Thầy vội vàng Thầy mở lớp này. Thầy đã thấy được các con còn tuổi trẻ, nhưng các con đã có những cái tư duy, suy nghĩ đúng chánh pháp của Phật qua sự hướng dẫn của Thầy trong mấy ngày.

Thầy thấy mấy con sau này sẽ thay thế Thầy làm công việc Phật pháp, đem dựng lại nền đạo đức nhân bản - nhân quả của đạo Phật cho mọi người. Thầy biết rằng đây là một cái duyên mà Thầy phải chịu khó khăn vô cùng. Nhưng có điều Thầy khuyên mấy con:

Chúng ta là những người tu, thì bao giờ chúng ta phải gặp những cái khó khăn.

Trong cái khó khăn, không phải vì những khó khăn đó mà chúng ta lại đầu hàng trước nghịch cảnh mà chúng ta phải sống im lặng như Thánh. Để vượt lên, chúng ta biết nhẫn nhục, biết tùy thuận. Cho nên vì sự nhẫn nhục, tùy thuận, im lặng như Thánh, chúng ta làm theo nhưng để chúng ta thực hiện được tâm giải thoát của mình, chứ đừng vì lý do gì mà các con nản chí.

Bởi vì chúng ta là người đấu tranh với nhân quả, đấu tranh với nghiệp lực, chứ không phải là những người đấu tranh với đối tượng, với hoàn cảnh của chúng ta đâu, mà chúng ta đấu tranh với nhân quả của chúng ta, đấu tranh với nghiệp lực của chúng ta đang lúc nào đang có ở trong chúng ta, xung quanh chúng ta. Cho nên, đừng nghĩ rằng chúng ta sẽ đấu tranh với mọi mặt cũng như đánh giặc, mình phải đương đầu với địch.

Nhưng ở đây chúng ta không đương đầu với mọi ác pháp mà chúng ta đương đầu với tâm của chúng ta. Chúng ta thành công được hay thất bại đều do nơi tâm của chúng ta mà thôi. Các con nhớ kỹ, cho nên Thầy thường

nhắc các con chúng ta đứng trên đầu ngọn sóng chứ chúng ta không đứng dưới chân ngọn sóng, cho nên không bị phủ trùm. Vậy mà phải cố gắng, mấy con là những người tu theo đạo Phật mà.

Thấy lỗi mình không thấy lỗi người, vậy thì mình vượt qua, vượt qua những khó khăn, để rồi mình chứng đạt được chân lý là do chỗ này, chứ không ở chỗ khác. Chúng ta đã viết được, đã nói được mà chúng ta không áp dụng vào đời sống của mình được sao!? Thầy tin rằng mấy con nói được, hiểu được thì tất cả các ác pháp xung quanh không làm gì chúng ta được. Chúng ta là những bậc im lặng như Thánh. Có như vậy, trên con đường tu chúng ta mới thành tựu, có như vậy chúng ta mới đủ sức mà chúng ta dạy đạo đức.

Các con có nghe ông Phú Lô Na không?

Tất cả những sự đến với ông thì ông vẫn thấy người ta còn thương ông. Chúng ta cũng phải nghĩ như ông Phú Lô Na mà trong bài sớ gió Chơn Như thầy đã nhắc nhở các con. Mọi ác pháp đến thì chúng ta đều phải biết là tất cả ác pháp đó đều thương chúng ta để chúng ta vượt qua tâm của mình, chứ không

phải để cho mình chống đối lại ác pháp đó, mà để thấy tâm mình có buông xả hay không?

Điều mà chúng ta tu tập ở đây là sự chiến đấu với nghiệp chúng ta là vậy, chuyển nhân quả của chúng ta là vậy. Cho nên, bài học đầu tiên là chúng ta đã học về nhân quả là mục đích của lớp học chúng ta hôm nay.

